ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ — ସଂଖ୍ୟା ନଅ

ଇଶାୟଙ୍କ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ: ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ୧୪୪,୦୦୦ଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା

Jeff Pippenger
2023-11-01

ଯିଶାୟାର ପୁସ୍ତକ, ଏବଂ ବିଶେଷକରି ଚାଳିଶରୁ ଛଅଷଷ୍ଠି ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇଯାଉଥିବା ଯିଶାୟାଙ୍କର ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ଏମିତି ଏକ ଉପସ୍ଥାପନା ଯାହା ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଶେଷ ସମୟକୁ ଆମେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିବାବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଉଥିବା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟକୁ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ। ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ। ବାଇବେଲର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଯିଶାୟାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସମୀପେ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରେନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ ଦେବତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ସେହି ଉପାଦାନର ଚିତ୍ରଣ ହୋଇଛି, ଯାହା କୌଣସି ବିଷୟର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରେ।

> ଆରମ୍ଭରୁ ପିଢ଼ୀ ପିଢ଼ୀକୁ ଡାକି, ଏହା କିଏ କରିଛି ଓ ସାଧନ କରିଛି? ମୁଁ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଥମ, ଏବଂ ଶେଷମାନଙ୍କ ସହିତ; ମୁଁ ସେହିଁ। ଯିଶାୟ 41:4।

ଯିଶାୟାରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, କେଉଁ ବିଷୟଟି ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର।

> ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରକ୍ ସେନାମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି: ମୁଁ ପ୍ରଥମ, ଏବଂ ମୁଁ ଶେଷ; ଏବଂ ମୋତେ ଛାଡ଼ି କୌଣସି ଈଶ୍ୱର ନାହିଁ। ଏବଂ ମୋପରି କିଏ ଆହ୍ୱାନ କରିବ, ଏବଂ ତାହା ଘୋଷଣା କରିବ, ଏବଂ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାକୁ କ୍ରମରେ ସ୍ଥାପନ କରିବ, ଯେହେତୁ ମୁଁ ପ୍ରାଚୀନ ଜନସମୁଦାୟକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲି? ଏବଂ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆସୁଛି, ଏବଂ ଯାହା କି ଆସିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରୁନ୍ତୁ। ଭୟ କରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ: ସେହି ସମୟରୁ କି ମୁଁ ତୁମକୁ କୁହି ନାହିଁ, ଏବଂ ଘୋଷଣା କରି ନାହିଁ? ତୁମେ ମୋର ସାକ୍ଷୀ ଅଟ। ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଆଉ କୌଣସି ଈଶ୍ୱର ଅଛି କି? ହଁ, କୌଣସି ଈଶ୍ୱର ନାହିଁ; ମୁଁ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ। ଯିଶାଇୟ 44:6–8.

ଇଶାୟାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ଯୀଶୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କ ଆଗମନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଚୂଡାନ୍ତ ପୂରଣକୁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରେ।

> ହେ ଧାର୍ମିକତାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବାମାନେ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିବାମାନେ, ମୋ କଥା ଶୁଣ; ଯେ ଶିଳାରୁ ତୁମ୍ଭେ କାଟି ନିଆଯାଇଛ, ଏବଂ ଯେ ଗର୍ତ୍ତର ଗୁହାରୁ ତୁମ୍ଭେ ଖୋଦିତ ହୋଇଛ, ସେହିପଟେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଅ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପଟେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିବା ସାରାଙ୍କ ପଟେ ଚାହ; କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଡାକିଥିଲି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲି, ଓ ତାଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲି। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସିଓନକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବେ; ସେ ତାହାର ସମସ୍ତ ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବେ; ସେ ତାହାର ମରୁଭୂମିକୁ ଏଦନ ପରି, ଓ ତାହାର ନିର୍ଜନ ପ୍ରଦେଶକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ୟାନ ପରି କରିଦେବେ; ସେଠାରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ, କୃତଜ୍ଞତା ଓ ସଙ୍ଗୀତଧ୍ୱନି ପାଇଯିବ। ଯିଶାୟ ୫୧:୧–୩।

୨୦୨୩ ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଆଗମନ କଲେ। ଯିଶାୟଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ଜୋର ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ହେଲା ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ, ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ଇତିହାସ, ଯାହା "ଏମେଥ୍"ର ଗଠନ—ଏହି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ, ଓ ଶେଷ ଅକ୍ଷରଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା।

> ନଗରରୁ କୋଳାହଳର ଏକ ସ୍ୱର, ମନ୍ଦିରରୁ ଏକ ସ୍ୱର, ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଉଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକ ସ୍ୱର। ଯିଶାୟ 66:6।

ଯିଶାୟାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ହେଲା, ପ୍ରଥମେ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ଉପରେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ରବିବାର ପାଳନର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାରିତ ହେବାର କାରଣରୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଉପରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡର ସାଧନରୂପେ ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକା।

> ପରିମାପରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ନିସ୍ସରିତ ହୁଏ, ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବିଚାର କରିବ; ପୂର୍ବବାତାସର ଦିନରେ ସେ ନିଜର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବାତାସକୁ ଥାମି ରଖନ୍ତି। ଯିଶାଇୟ 27:8।

ଏହି ସମସ୍ତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶର ଅଂଶରୂପେ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ; ଏହା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ଯାହା ପିତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ସେହିଠାରୁ ଯୀଶୁ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଗବ୍ରିଏଲ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯୋହନ ତାହା ଲେଖି ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିଲେ। ଆମେ ଯିଶାୟଙ୍କ ଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛୁ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାମାଳାର ରେଖାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ, ଯେଉଁଠାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଧାନିତା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରତୀକମୃକତା ସହିତ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଯିଶାୟ ଏତେ ଦୃଢ଼ରୂପେ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି; ଅର୍ଥାତ୍, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୌଣସି ଏକ ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ, ସେହି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଉଦାହରଣରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।

> ତାହାପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚିହ୍ନ ଦେଖାଗଲା; ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣରେ ପରିଧାନିତ ଜଣେ ନାରୀ, ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଚନ୍ଦ୍ର, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ ବାରୋଟି ତାରାର ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ। ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପ୍ରସବବେଦନାରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରସବ ପାଇଁ ବିଷଣ୍ଣ ବ୍ୟଥାରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ। ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚିହ୍ନ ଦେଖାଗଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ସାତୋଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶୋଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ଗୋଟିଏ ମହା ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଅଜଗର, ଏବଂ ତାହାର ମୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସାତୋଟି ମୁକୁଟ ଥିଲା। ତାହାର ପୁଚ୍ଛ ସ୍ୱର୍ଗର ତାରାମାନଙ୍କର ତୃତୀୟାଂଶକୁ ଟାଣି ଆଣି ପୃଥିବୀକୁ ଫେଙ୍ଗିଦେଲା; ଏବଂ ସେହି ନାରୀ ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବାବେଳେ, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଅଜଗର ଦାଁଡ଼ି ରହିଲା, ଯେପରି ସେ ଶିଶୁଟି ଜନ୍ମିଲେମାତ୍ରେ ତାହାକୁ ଗ୍ରସଣ କରିଦେବ। ପରେ ସେ ଜଣେ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଯିଏ ଲୋହଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବେ; ଏବଂ ସେହି ଶିଶୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠା ନିଆଯାଇଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:1–5।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସ୍ତ୍ରୀଟି ସମଗ୍ର ଇତିହାସ ଜୁଡ଼ି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲର ବାରଟି ଗୋତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବାରଟି ଗୋତ୍ର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ତ୍ୟକୁ ଆଦିରୂପରେ ସୂଚିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଚୟନ କଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ତ୍ୟକାଳରେ ସେହି ବାରଜଣ ଶିଷ୍ୟ, ଆଧୁନିକ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ବାରଜଣ ପ୍ରେରିତମଧ୍ୟ ଥିଲେ। ଦୁଇଜଣ ଆରମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ତ୍ୟର ସାକ୍ଷୀ ମିଶି ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀକୁ ସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଆଧୁନିକ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ତ୍ୟ ଭାବେ ପରିଚିତ କରନ୍ତି।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ମଧ୍ୟ ସେହି ପତାକା, ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ପତାକା, ଯାହା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଏକ ଉପତ୍ୟକା ଥିଲା, ଯାହା ସୋଦୋମ ଓ ମିଶର ନାମକ ସେହି ମହାନ ନଗରର ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିରହିଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ଅତଳଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଦ୍ଗତ ପଶୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା। ସେମାନେ ସେହି ପତାକା, ଯେମାନେ ମୁକୁଟର ରତ୍ନଶିଳା, ଯାହାକୁ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ମସ୍ତକରେ ପିନ୍ଧିଆସିଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେହି ଦିନ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୋବା ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାର ପାଳ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ; କାରଣ ସେମାନେ ମୁକୁଟର ମଣିମାଣିକ୍ୟ ପରି ହେବେ, ତାଙ୍କ ଦେଶ ଉପରେ ପତାକା ପରି ଉନ୍ନତ କରାଯାଇଥିବା। ଜଖରିୟ ୯:୧୬।

ପତାକା, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି ପଥରମାନେ ଅଟନ୍ତି।

ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମି କ ପାନ ପାନ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପଛୁଆଇ ଆସୁଥିବା ସେହି ଆତ୍ମି କ ଶିଳାରୁ ପାନ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ସେହି ଶିଳା ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଥିଲେ। 1 କରିନ୍ଥ ୀୟ 10:4।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତୀକରୂପ, ଏବଂ ପେତ୍ର ପାଉଲଙ୍କ ସହ ଏହି କଥାରେ ସମ୍ମତ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି "ଜୀବନ୍ତ ପଥର" ଯିଏ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ପେତ୍ର ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ "ଜୀବନ୍ତ ପଥର" ଅଟନ୍ତି।

ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଛ, ସେ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ପାଥର ସଦୃଶ, ଯିହାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୟିତ ଏବଂ ଅମୂଲ୍ୟ; ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ପାଥରମାନଙ୍କ ପରି ଏକ ଆତ୍ମିକ ଗୃହରୂପେ ନିର୍ମିତ ହେଉଛ, ଏକ ପବିତ୍ର ଯାଜକବର୍ଗରୂପେ, ଯେପରି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳିଦାନ ଅର୍ପଣ କରିପାରିବ। 1 ପିତର 2:4, 5.

ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାର କେବଳ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୁକୁଟର ରତ୍ନମାନେ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ସେମାନେ ମୁକୁଟ ସ୍ୱୟଂ ଅଟନ୍ତି।

ସିଓନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ନୀରବ ରହିବି ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେରୁଶାଲେମଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ବିଶ୍ରାମ କରିବି ନାହିଁ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ଧର୍ମିକତା ଦୀପ୍ତି ପରି ପ୍ରକାଶିତ ନହେଉ, ଏବଂ ତାହାର ପରିତ୍ରାଣ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ପ୍ରଦୀପ ପରି ନଦେଖାଯାଉ। ତେବେ ଜାତିମାନେ ତୁମ ଧର୍ମିକତା ଦେଖିବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ତୁମ ମହିମା; ଏବଂ ତୁମକୁ ଏକ ନୂତନ ନାମରେ ଡାକାଯିବ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବ। ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମହିମାର ମୁକୁଟ, ଏବଂ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରାଜକୀୟ କିରୀଟ ହେବ। ଯିଶାୟ ୬୨:୧–୩।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟନ୍ତି। ସେ ଶିଳା, ଏବଂ ସେମାନେ "ପଥର" ଅଟନ୍ତି। ସେମାନେ "ଯେହୋବାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗୌରବର ମୁକୁଟ" ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଗୌରବର ମୁକୁଟ।

ସେହି ଦିନ ସେନାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଗୌରବର ମୁକୁଟ ଓ ଶୋଭାର ମୁଣ୍ଡମାଳା ହେବେ; ଏବଂ ଯେ ନ୍ୟାୟାସନରେ ବସି ନ୍ୟାୟ କରେ, ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଚାରର ଆତ୍ମା, ଓ ଯେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ହେବେ। ଯିଶାୟ 28:5, 6.

ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷର ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ବାର ସଂଖ୍ୟାକୁ ବିଚାର କରିଲେ, ସେହି ନାରୀ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲରୁ ସିନାଇ ପର୍ବତରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ସେହି ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କଲା, ଯେଉଁମାନେ 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ରେ ଯେଉଁ ସଡକରେ ସେମାନେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲେ ସେଠାରୁ ଉଠିଲେ। ଯେହି ଦୁଇ-ପଦକ୍ରମ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏଜିକିଏଲ ସତତ୍ରିଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଯାହା ସେହି ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦେଇଥାଏ, ତାହା ଆଦମଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ 'ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲେଖିତ' ହୋଇଛି।

ଆଦମଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ପଦକ୍ରମରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଗଲା। ପ୍ରଥମେ ସେ ଗଢ଼ାଯାଇଥିଲେ, ତାହାପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନର ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କିଦେଲେ, ଯେପରି ଯିହିଜ୍କେଲରେ ଚାରି ପବନରୁ ଆସିଥିବା ଶ୍ୱାସ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ କରିଥିଲା। ଆଦମଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିପକ୍ୱ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ହିଁ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଥିଲା। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ମୃତ୍ୟୁର ଉପତ୍ୟକା ମଧ୍ୟରୁ ଯାଇଥିବା ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିବାର ତିନି ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦିନ ପରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମିତ, ଯିଏ "ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ"ଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ, "ଯେ ଲୋହ ଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ଶାସନ କରିବାକୁ ଥିଲେ।" ଇତିହାସ ସାରା ଚର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ବାରୋର ସ୍ତ୍ରୀ ଦାନିଏଲ ଦୁଇର "ପର୍ବତ" ସହିତ ସମାନ ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

"ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକ ମୋହରାଙ୍କି ତ ପୁସ୍ତ କ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ପୁସ୍ତ କ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହା ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରେ। ଏହି ପୁସ୍ତ କର ଶିକ୍ଷ ାବଳୀ ନିଶ୍ଚି ତ, ରହସ୍ୟ ମୟ ଏବଂ ଅବୋଧଗମ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏଥିରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କରେ ଥିବା ସେହି ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀର ଧାରାକୁ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ର ହଣ କରାଯାଇଛି। କିଛି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀକୁ ଈଶ୍ୱ ର ପୁନରୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି,

> ଏପରିକରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରଭୁ ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଣାମ ନାହିଁ।" Manuscript Releases, volume 9, 8.

ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଏକେ ଧାରା ଦାନିଏଲରେ ମିଳେ, ତାହାହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ପୁନରୁଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି। ଦାନିଏଲଙ୍କର ସେହି ପାଥର, ଯାହା ହାତ ବିନା ପର୍ବତରୁ କାଟାଯାଇଥିଲା, ସେହିହିଁ ପେତ୍ରଙ୍କ "ଜୀବନ୍ତ ପାଥରମାନେ," ଯେମାନେ "ଆତ୍ମିକ ଗୃହ, ପବିତ୍ର ଯାଜକବର୍ଗ" ଭାବରେ ଗଢ଼ାଯାଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କର ସେହି ପାଥର ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଚାଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପର୍ବତଟି ଇତିହାସ ଜୁଡ଼ି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଲିସିଆ ଅଟେ।

> ଏବଂ ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କର ଦିନରେ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଯାହା କେବେହେଲେ ଧ୍ୱଂସ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଶେଷ କରିଦେବ, ଏବଂ ଏହା ଚିରକାଳ ସ୍ଥିର ରହିବ। ଯେହେତୁ ତୁମେ ଦେଖିଥିଲା ଯେ ସେହି ପଥରଟି ହାତର ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ପର୍ବତରୁ କାଟି ନିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଲୋହା, ପିତଳ, ମାଟି, ରୂପା ଓ ସୁନାକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିଲା; ମହାନ ପରମେଶ୍ୱର ରାଜାଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ପରେ କ'ଣ ଘଟିବ; ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ, ଓ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଚ୍ୟୁତ। ଦାନିଏଲ 2:44, 45.

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ-ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶେଷ ବର୍ଷାରୂପେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହି ଶେଷ ବର୍ଷାର ସମୟରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଷାଣଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ରାଜ୍ୟକୁ 'ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି'।

> "ଶେଷ ବର୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଛି ଯେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ—ତାହାପରେ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବବତ୍ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।
>
> "ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଛାଡ଼ିଦେବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ଯେମାନେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ସାଧ ଅନୁସାରେ ସବୁକିଛି କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କେହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ। ଯୀଶୁଙ୍କର ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହରେ, ସମସ୍ତେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରିବେ। ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଗ୍ରହୀ। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହୀ।" Spalding and Magan, 3.

ରବିବାର ଆଇନର ସମୟରେ ଇସ୍ଲାମର ଚାରି ପବନ ମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି। ଏହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ଆତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଦିନରେ ଘଟେ। ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଶେଷ ଚାରିଟି ଆତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ଶାବ୍ଦିକ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ଶାବ୍ଦିକ ବାବିଲ, ମେଦୋ-ପର୍ଷିଆ, ଯୁନାନ ଏବଂ ରୋମ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲ, ମେଦୋ-ପର୍ଷିଆ, ଯୁନାନ ଏବଂ ରୋମଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଆଧାତ୍ମିକ ବାବେଲ ହେଉଛି ସୁବର୍ଣ୍ଣର ମସ୍ତକ, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ ଘାତକ ଆଘାତ ପାଇଥିଲା; ଯେପରି ନବୂଖଦ୍ନେସରଙ୍କୁ "ସାତ କାଳ" ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଶକ୍ତିରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ଏହାର ପ୍ରତିରୂପ ଦେଖାଯାଏ। ଯେବେ ଅଜଗର, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ତ୍ରିମୁଖୀ ଏକତା ସେହି ଅଷ୍ଟମ ରାଜ୍ୟକୁ ଗଠନ କରିବ, ଯାହା ସାତଟିରୁ ଗୋଟିଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ସମସ୍ତ ଆଧାତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ହେବ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଦାନିଏଲର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନବୂଖଦ୍ନେସରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପାପତନ୍ତ୍ର ମୃତ ଏବଂ ପାପତନ୍ତ୍ର ପୁନରୁତ୍ଥିତ—ଏହି ଉଭୟ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଚାରିଟି ଆଧାତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଆଧାତ୍ମିକ ମସ୍ତକ ଅଟେ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର, ଚାରିଟି ରାଜ୍ୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ରୂପେ, ଆଧାତ୍ମିକ ମୀଦ-ପାରସ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଜାତିସଂଘ, ଚାରିଟି ରାଜ୍ୟର ତୃତୀୟ ରୂପେ, ଆଧାତ୍ମିକ ଯୁନାନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସମେତ ଏହି ସମସ୍ତେ ମିଶି ଅଜଗର, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ତ୍ରିମୁଖୀ ଏକତାକୁ ଗଠନ କରନ୍ତି, ଯାହା ସାତଟିରୁ ଗୋଟିଏ ଅଷ୍ଟମ ରାଜ୍ୟକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ। ପାପତନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ ଏବଂ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ। ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଶେଷ ଚାରିଟି ଆଧାତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟମଧ୍ୟରୁ ପାପତନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ।

ପର୍ବତରୁ କାଟି ନିଆଯାଇଥିବା ସେହି ପାଥର ଏକ ଏମନ୍ତି ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୁଏ ଯାହା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପୂରଣ କରେ, ଏବଂ "ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କର ଦିନରେ" ଏହାକୁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ, କାରଣ ପ୍ରତିମାର ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟ "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ" ସକ୍ରିୟଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥାଏ। ପତାକାର ଉତ୍ତୋଳନ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରାଜ୍ୟ

ସ୍ଥ ାପନା ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲର ଚାରି ପବନ ମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଅପରିମିତ ଭାବରେ ଢାଳାଯାଏ।

ପର୍ବତରୁ କାଟାଯାଇଥିବା ସେହି ପଥର ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ "ଲୋହା, ପିତଳ, ମାଟି, ରୂପା, ଏବଂ ସୁନା" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ, ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରିଦେବ। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯିଏ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ" ବୋଲି କହାଯାଇଛନ୍ତି; ଯାହାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଜନ୍ମର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା। ସେହି "ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ" "ଲୋହାର ଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବେ।" ସେହି ଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ସେ ଜାତିଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଦେବେ।

> ମୁଁ ସେହି ଆଜ୍ଞାକୁ ଘୋଷଣା କରିବି: ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଛନ୍ତି, ତୁମେ ମୋର ପୁତ୍ର; ଆଜି ମୁଁ ତୁମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି। ମୋ ପାଖରେ ମାଗ, ଆଉ ମୁଁ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ତୁମର ଉତ୍ତରାଧିକାରରୂପେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସର୍ବାନ୍ତ ସୀମାଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମର ଅଧିକାରରୂପେ ଦେବି। ତୁମେ ଲୋହାର ଦଣ୍ଡରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଙ୍ଗ କରିବ; କୁମ୍ଭକାରର ପାତ୍ର ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ। ଗୀତସଂହିତା 2:7–୨।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହୋଇଥିଲେ। ଅନେକେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଧରି ତାହାକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ନାଶ ପାଇଁ ବିକୃତ କରନ୍ତି। "ଜାତ" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜନ୍ମ ଦେବା, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ସମୟ ଥିଲା ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନଥିଲା।

> "'ଏବେ ଆତ୍ମା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଶେଷ କାଳରେ କେହି କେହି ବିଶ୍ୱାସରୁ ବିମୁଖ ହେବେ, ଭ୍ରମକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଓ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ; କପଟତାରେ ମିଥ୍ୟା କହିବେ; ତପ୍ତ ଲୋହାଦ୍ୱାରା ଦଗ୍ଧ ହୋଇଥିବା ପରି ସେମାନଙ୍କର ବିବେକ ନିର୍ଜୀବ ହୋଇଯାଇଛି।' ଧର୍ମତ୍ୟାଗର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତିମ ପରିଣତିଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ରହିବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ରହସ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଧାରଣା ରହିବ ନାହିଁ। ଏକ ପରେ ଏକ ସତ୍ୟକୁ ବିକୃତ କରାଯିବ। 'ଏବଂ ନିର୍ବିବାଦରେ ଭକ୍ତିର ରହସ୍ୟ ମହାନ୍: ଈଶ୍ୱର ଦେହରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ଆତ୍ମାରେ ନ୍ୟାୟସିଦ୍ଧ ଠାରିଲେ, ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଗଲେ, ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେଲେ, ଜଗତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଗଲେ, ଗୌରବରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗତ ହେଲେ।' ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୂର୍ବଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି; ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତ୍ରାତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାନ୍ତି। ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ୱୀକାର। ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକମାତ୍ରଜାତ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଯିଏ ଆରମ୍ଭରୁ ପିତାଙ୍କ ସହ ଏକ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା।" Signs of the Times, May 28, 1894.

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ "ଜନ୍ମିତ" ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ସତ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ—ଏମିତି ଏକ ସତ୍ୟ, ଯାହାକି ଯଦି ମାନବୀୟ ପିତୃମାତୃତ୍ୱର ଆଦର୍ଶରେ ବଳପୂର୍ବକ ଖାପ ଖୁଆଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ। ଆମେ ଆମର ମାନବୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। ସେ ନିଜ ବିଷୟରେ ଯେପରି ଆମକୁ ନିଜର ମୂଲ୍ୟାୟନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଆମେ କେବଳ ସେହିପରି ଭାବରେ ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିପାରିବୁ।

> ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ନିଜ ପଥ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁ, ଏବଂ ଅଧର୍ମୀ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଚିନ୍ତା ପରିତ୍ୟାଗ କରୁ; ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସୁ, ତେବେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୟା କରିବେ; ଏବଂ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସୁ, କାରଣ ସେ ପ୍ରଚୁର ଭାବେ କ୍ଷମା କରିବେ। କାରଣ ମୋର ଚିନ୍ତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା ନୁହେଁ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଥ ମୋର ପଥ ନୁହେଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। କାରଣ ପୃଥିବୀଠାରୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଯେପରି ଉଚ୍ଚ, ସେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଥଠାରୁ ମୋର ପଥ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଠାରୁ ମୋର ଚିନ୍ତା ଉଚ୍ଚ। ଯିଶାୟ ୫୫:୭–୯।

"ଜନ୍ମିତ" ଶବ୍ଦଟିକୁ ଏପରି ବାକ୍ର କରି ଏହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ପିତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ହେଉଛି "ପ୍ରଲୋଭନକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଓ ଭୂତମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାମତକୁ ମନୋଯୋଗ ଦେବା।" ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧ୍ୟୟନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ, ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି ସୂଚିତ କରୁଛି ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ବାରର ସେହି ନାରୀ "ପୁରୁଷ ଶିଶୁ"ଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେବାକୁ ଥିଲେ, ଯିଏ ଲୋହର ଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବେ। ଏକ ଶତ ଚୌଳିଶ ହଜାର ମଧ

ଲୋହର ଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବେ।

ରବିବାର-ନିୟମ ସମୟରେ ପାପାସନ୍ତାନଦ୍ୱର ଘାତକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ଥ୍ୟାଟିରାର ମଣ୍ଡଳୀ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସେ। ସେହି ଇତିହାସରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେଉଛି ଯେ, ଯେମାନେ ଜୟଲାଭ କରିବେ ସେମାନେ "ଲୋକଜାତିମାନଙ୍କୁ" "ଲୋହର ଦଣ୍ଡ" ଦ୍ୱାରା ଶାସନ କରିବେ।

> ଏବଂ ଯେ ଜୟୀ ହୁଏ, ଏବଂ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରେ, ମୁଁ ତାହାକୁ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର ଦେବି; ଏବଂ ସେ ଲୋହର ଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବ; କୁମ୍ଭକାରର ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭଙ୍ଗିଯିବେ; ଯେପରି ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:26, 27.

ଥୟାଟିରା ମଣ୍ଡଳୀର ଶେଷ ପ୍ରକାଶରେ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକ, ସେମାନେ ହେଲେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର। ଆରମ୍ଭରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଶେଷରେ ସେ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦିଅନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେମାନେ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ, ଚାରିଜଣ ପ୍ରାଣୀ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ମନେ ହୁଏ ଯେପରି ଏକ ନୂତନ ଗୀତ ଗାଇଲେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରୁ ମୋଚିତ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ମଧ ସେହି ଗୀତ ଶିଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଶୁଚି ହୋଇନାହାନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ କୁମାର। ଏମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠିକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେଠିକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। ଏମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋଚିତ ହୋଇ, ଈଶ୍ୱର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଫଳସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:3, 4.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ପ୍ରଥମେ" ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ "ଶେଷରେ" ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଉଠାଯାଇଥିଲେ", ସେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଉଠାଯାଇଥିଲେ"। ତାଙ୍କର ଉଭୟ ସନ୍ତାନ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେ ଜଣେ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଯିଏ ଲୋହର ଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବାକୁ ଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶିଶୁକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନ ନିକଟକୁ ଉଠାଇ ନିଆଯାଇଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:5।

ସେନାବଳର ପ୍ରଭୁ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ଯାକୁବଙ୍କ ଅଂଶ" ମଧ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ "ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଦଣ୍ଡ" ଅଟେ; ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ତାଙ୍କ "ଯୁଦ୍ଧ-କୁଠାର" ଓ ତାଙ୍କ "ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତ୍ର" ମଧ ଅଟେ, ଯାହାକୁ ସେ "ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଟୁକୁରା-ଟୁକୁରା କରିବା" ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

> ଯାକୋବଙ୍କ ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କ ପରି ନୁହେଁ; କାରଣ ସେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା; ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଦଣ୍ଡ ଅଟେ; ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ନାମ। ତୁମେ ମୋର ଯୁଦ୍ଧ-କୁଠାର ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତ୍ରମାନ; କାରଣ ତୁମ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବି, ଏବଂ ତୁମ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବି। ଯିରେମିୟ ୫୧:୧୯, ୨୦।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁମାଳିଶ ହଜାର—ଉଭୟେ ଲୋହାର ଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ଜାତିଗୁଡ଼ିକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରିଦିଅନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ଯାକୁବଙ୍କ ଅଂଶ" ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେପରି ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମଧ ଅଟନ୍ତି।

> କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଂଶ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଜନମାନେ; ଯାକୋବ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଭାଗ। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 32:9।

ପର୍ବତରୁ କାଟି ବାହାର କରାଯାଇଥିବା ସେହି ପଥର, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ହେଉଛି ତାଙ୍କର କଳିସିଆର ଶେଷ ପ୍ରକାଶ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଗୌରବରେ ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ; ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତିମାର ପାଦଦ୍ୱୟକୁ ଆଘାତ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ-କୁଠାରୀରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ

“ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଦଳନସ୍ଥଳର ତୁଷ”ରେ ପରିଣତ କରନ୍ତି। ସେହି ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପବନ ଉଡ଼ାଇ ଦେଇଥାଏ।

> ତାହାପରେ ଲୋହା, ମାଟି, ପିତଳ, ରୂପା ଓ ସୁନା ସବୁ ଏକାସାଥିରେ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ଏବଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ମଣ୍ଡାର ଖଳିଆଣର ଭୁଷି ପରି ହୋଇଗଲା; ପବନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଡ଼ାଇ ନେଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ମିଳିଲା ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ପଥରଟି ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଆଘାତ କରିଥିଲା, ସେହିଟି ଏକ ମହାନ ପର୍ବତରେ ପରିଣତ ହେଲା ଓ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା। ଦାନିଏଲ 2:35।

ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ପତାକାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, କାରଣ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଶୈତାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଏପରି କରିବା ସହିତ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ଏକ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଶୈତାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାବିବାଦର ଅନ୍ତକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦ୍ୱାଦଶ ଓ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ମହାବିବାଦର ଅନ୍ତିମ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଏଭଳି କରନ୍ତି ଯେ, ଶୈତାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ, ଆମେ ଆରମ୍ଭରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱର୍ଗର ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ “ଶେଷ ଦିନମାନରେ” ସ୍ୱର୍ଗରେ ଘଟୁଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟକ ଆଲୋଚନାକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> ତାହା ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଶୁକୁ ପୃଥିବୀରୁ ଉଠିଆସୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାହାର ମେଷଶାବକ ପରି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ନାଗ ପରି କଥା କହୁଥିଲା। ସେ ପ୍ରଥମ ପଶୁର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରୟୋଗ କରେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ଓ ତାହାରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରଥମ ପଶୁକୁ ଉପାସନା କରାଏ, ଯାହାର ମାରଣଘାତୀ ଘାଉ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିଲା। ସେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିସାମ୍ନାରେ ସେ ଆକାଶରୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଅବତରଣ କରାଏ, ଏବଂ ସେହି ପଶୁର ସମ୍ମୁଖରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ତାକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରେ; ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସେ କହେ ଯେ, ଯେହି ପଶୁ ଖଡ଼୍‌ଗର ଘାଉ ପାଇଥିଲା ଏବଂ ତଥାପି ବଞ୍ଚିଥିଲା, ସେହି ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମା ତିଆରି କରନ୍ତୁ। ଏବଂ ପଶୁର ସେହି ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରାଣ ଦେବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମା କହିପାରିବ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ। ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ—ଛୋଟ ଓ ବଡ଼, ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର, ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ଦାସ—ତାଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତରେ କିମ୍ବା ଲଲାଟରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରାଏ; ଏବଂ ଯାହାର ପାଖରେ ସେହି ଚିହ୍ନ, କିମ୍ବା ପଶୁର ନାମ, କିମ୍ବା ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ନଥାଏ, ସେ କେହି କ୍ରୟ ବା ବିକ୍ରୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଏଠି ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ଯାହାର ବୁଝିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି, ସେ ପଶୁର ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା କରୁ; କାରଣ ସେଟି ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ସଂଖ୍ୟା; ଏବଂ ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ଛଅ ଶତ ଛଅଷଷ୍ଠି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11–18.